

DOUS NOUVÈ

FOURTUNAT PIN

I

PER CALÈNDO

La niue tèbio, dóu lum eterne de sis astre,
Clarejavo; vesias, esparpaia, li pastre,
Coume de sentinello, aquimount, aquivau,
Garni de Betelèn li coulet e li vau;
Subran, l'aire brusis e s'ause un vounvoun d'alo,
Un vòu de serafin dis estello davalò.
Canton; sa voues divino es siavo coume un mèu.
I pastre ageinouia mostron un pauvre amèu;
E pèr vèire l'endré moute, enfant, Diéu s'escounde,
Lèu-lèu à Betelèn, galoi, courre lou mounde.
En tèsto di bergié que landon vers lou jas,
N'aurias remarca dous, Titire e Licidas;
Li bèu proumié, Titire e Licidas marchavon;
Enfant èron toui dous, e l'enfantoun cantavon,
L'enfant tounba d'en aut, qu'es un rèi, qu'es un Diéu,
E cantavon eiço, sus un èr agradiéu: